

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Приймальна комісія

ПРОГРАМА

**додакового вступного випробування
для вступників на навчання для здобуття ступеня
«магістр»
за спеціальністю 293 «Міжнародне право»
(на основі здобутого ступеня «бакалавр»)**

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Основою вступних випробувань для вступників на магістерську програму спеціальності 293 «Міжнародне право», галузь знань 29 «Міжнародні відносини» є набуті знання, компетенції та вміння випускника освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавр та включає зміст нормативних навчальних дисциплін професійної і практичної підготовки.

Вступне випробування (співбесіда) з міжнародного права проводиться у письмовій формі. Для успішного складання вступного випробування (співбесіди) необхідним є написання розгорнутих відповідей на 3 питання що передбачені програмою.

Програма підготовки магістрів зі спеціальності 293 «Міжнародне право» галузі знань 29 «Міжнародні відносини» орієнтована на юристів-міжнародників «Фахівців з міжнародного права», а також фахівців інших галузей освіти, що мають бажання отримати професійні знання з міжнародного права.

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 293 МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

Професійний рівень знань з міжнародного публічного права кандидатів на засвоєння Програми підготовки магістрів зі спеціальності «Міжнародне право» обумовлює наявність відповідного обсягу знань щодо:

- 1) юридичних характеристик міжнародного права в якості правової системи: предмету, суб'єктів, джерел, структури, принципів, взаємозв'язків з іншими правовими системами;
- 2) механізму міжнародно-правового регулювання конкретних сфер міжнародних відносин: міжнародної безпеки, міжнародної економіки, співпраці в галузі захисту прав та основних свобод людини; права міжнародних договорів; питань населення та території в міжнародному праві;

проблематики міжнародно-правової відповідальності; міжнародних судових інституцій; використання морських, повітряних і космічних просторів; охорони навколишнього середовища;

3) методологічних основ, інформаційно-комунікаційних та інноваційних технологій вивчення, дослідження сучасного міжнародного права;

4) основ права Європейського Союзу (інституцій, джерел, судових установ);

5) основ міжнародного приватного права: доктринальні джерела, принципи,

6) практичні аспекти колізійного та уніфікаційного регулювання приватних відносин, ускладнених іноземним елементом.

Перелік тем та орієнтовних питань навчального матеріалу

Розділ I. Основи теорії міжнародного права

1. Поняття та юридичні характеристики сучасного міжнародного права.

2. Методологічні основи, методи вивчення, дослідження міжнародного права.

3. Концепції зародження та розвитку міжнародного права.

4. Система міжнародного права, система науки міжнародного права та система учбових курсів міжнародного права

5. Джерела міжнародного права (ст.38 Статуту Міжнародного Суду).

6. Загальні принципи міжнародного права, визнані цивілізованими націями(п.3,ст. 38 Статуту Міжнародного Суду ООН): взаємність, рівність, добросовісність (принцип есторель /good faith/bona fides), відповідальність, справедливість, рівність перед законом, законність, *pacta sunt servanda*.

7. Міжнародна судова практика про загальні принципи права про загальні принципи права.

8. Основні принципи міжнародного права. міжнародного права. Поняття основних принципів міжнародного права.

9. Декларація про принципи міжнародного права , що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами 1970 року відповідно до Статуту ООН, прийнятій на XXV сесії Генеральної Асамблеї ООН у 1970 році.

10.Класифікація основних принципів міжнародного права

11.Структура принципу міжнародного права. Функції основних принципів міжнародного права

12. Юридична кваліфікація основних принципів міжнародного права
13. Віденська конвенція про право міжнародних договорів (1969р.);
14. Декларація про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин та співробітництва між державами (прийнята 25-ю сесією ГА ООН 24.X 1970)
15. Юридичний зміст основних принципів міжнародного права
16. Принцип заборони застосування сили або загрози силою (п. 4 ст. 2 Статут ООН).
17. Принцип суверенної рівності держав (Статут ООН п. 1 ст. 2),
18. Принцип невтручання у внутрішні справи держав (п.7 статті 2 Статуту ООН)
19. Принцип територіальної цілісності держав (ч. 4 ст. 2 Статуту ООН)
20. Принцип непорушності державних кордонів (Заключний акт НБСЄ 1975 р.)
21. Принцип мирного врегулювання міжнародних спорів (п. 3 ст. 2. Статуту ООН)
22. Принцип поваги прав і основних свобод людини (ст. 55 Статуту ООН)
23. Принцип рівноправ'я і права народу розпоряджатися власною долею (Статут ООН, Заключний акт НБСЄ 1975р.
24. Принцип співробітництва (преамбула Статуту ООН)
25. Принцип *pacta sunt servanda* добросовісного виконання міжнародних зобов'язань (преамбула, ч. 2 ст. 2 Статуту ООН; ст. 26 Віденської конвенції про право міжнародних договорів (1969р.); Декларація про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН (від 24 жовтня 1970 р.).
26. Природа юридично обов'язкової сили міжнародного права
27. Становлення і розвиток науки міжнародного права.
28. Механізм міжнародно-правового регулювання міжнародних відносин.
29. Взаємодія міжнародного права з іншими системами управління сучасними міжнародними відносинами.
30. Міжнародне право та національне право
31. Норми міжнародного права.
32. Інститут міжнародної правосуб'єктності.
33. Суб'єкти / актори міжнародного права.
34. Правове становище фізичних і юридичних осіб у міжнародному праві.
35. Міжнародний правотворчий процес.

- 36.Кодифікація міжнародного права. Види кодифікації
37. Кодифікація міжнародного права в Комісії міжнародного права ООН.
- 38.Інкорпорація нормативно-правових актів міжнародного права.
- 39.Міжнародно-правовий механізм реалізації норм міжнародного права.
- 40.Міжнародні правовідносини.
- 41.Доктринальне та нормативне поняття міжнародних правовідносин
- 42.Суб'єкти міжнародних правовідносин
- 43.Поняття суб'єкту міжнародного права
- 44.Інститут міжнародної правосуб'єктності
- 45.Держава - основний суб'єкт міжнародного права
- 46.Юридичний зміст міжнародних правовідносин
- 47.Проблематика кваліфікації об'єкту міжнародних правовідносин
- 48.Юридичні факти і міжнародні правовідносини
- 49.Міжнародне та національне право.
50. Теорії співвідношення міжнародного і національного права
- 51.Юридичні техніки про здійснення міжнародно-правових норм у національному праві
- 52.Національне законодавство і міжнародна судова практика
- 53.Конституційна та судова практика держав щодо співвідношення міжнародного і національного права.
- 54.Інститут визнання в системі міжнародного права.
55. Поняття визнання в міжнародному праві
- 56.Визнання держав в міжнародному праві
- 57.Визнання урядів в міжнародному праві
- 58.Інші види визнання в міжнародному праві
59. Правові наслідки визнання (невизнання) суб'єктів міжнародного права в теорії і на практиці (на прикладах Косово, Південного Судану, Абхазії, Південної Осетії, Придністров'я).
- 60.Міжнародне правонаступництво держав.
- 61.Поняття правонаступництва
- 62.Віденська конвенція про правонаступництво держав щодо договорів 1978 р
- 63.Віденська конвенція про правонаступництво держав щодо державної власності, державних архівів і державних боргів 1983 р
- 64.Міжнародно-правовий механізм врегулювання проблем правонаступництва України після припинення існування СРСР
- 65.Міжнародно-правовий механізм врегулювання проблем правонаступництва у зв'язку з припиненням існування Югославії
- 66.Загальне та особливе міжнародного публічного, міжнародного приватного права та права Європейського Союзу.

67. Основи юрисдикції
68. Імунітети від юрисдикції.
69. Форми юрисдикції.
70. Територіальний принцип і юрисдикція.
71. Принцип національності і юрисдикція.
72. Імунітет від юрисдикції
73. Імунітети держави, міжнародної організації.
74. Відмова від юрисдикції.
75. Конфлікт юрисдикцій
76. Міжнародно-правова відповідальність.
77. Поняття міжнародно-правової відповідальності
78. Юридичні характеристики міжнародного правопорушення
79. Міжнародно-правова класифікація міжнародних правопорушень
80. Підстави звільнення від міжнародно-правової відповідальності
81. Суб'єкти міжнародно-правової відповідальності
82. Види і форми міжнародно-правової відповідальності
83. Відповідальність міжнародних організацій
84. Міжнародно-правові санкції та контрзаходи.
85. Поняття і характерні особливості міжнародно-правових санкцій
86. Типи і види міжнародно-правових санкцій
87. Умови правомірності застосування міжнародно-правових санкцій
88. Міжнародна юстиція.
89. Міжнародний Суд ООН
90. Україна vs Росія: Міжнародний суд ООН- розгляд рішення щодо запровадження тимчасових заходів у справі за позовом України проти Росії (09.03.2017).
91. Справа «Румунія проти України» Міжнародний суд ООН у Гаазі (2 вересня 2008р. - 3 лютого 2009 р.).
92. Регіональні і спеціалізовані міжнародні судові інституції
93. Міжнародний арбітраж
94. Мирне вирішення міжнародних спорів.
95. Міжнародна законність.
96. Поняття і сутність міжнародної законності
97. Структура міжнародної законності 98. Режим і принципи міжнародної законності.
99. Міжнародний правопорядок..
100. Міжнародно – правові основи кваліфікації агресії Російської Федерації проти України та анексії Автономної Республіки Крим (Україна).
101. Порушення агресивною війною Російської Федерації проти України основних принципів міжнародного права.

102. Агресія Російської Федерації проти України та міжнародно-правові зобов'язання ERGA OMNES Росії перед іншими державами та міжнародним співтовариством

103. Міжнародно – правова кваліфікація гібридних воєн.

104. Сучасні міждержавні збройні конфлікти гібридного типу /на прикладі агресії Російської Федерації проти України.

105. Сучасне міжнародне право, Глобальне право та право Інтернету або Кіберправо.

106. Основи теорії та практики трансформації сучасного міжнародного права на початку XXI століття.

Розділ 2. Основи наукової методології, методів вивчення та дослідження міжнародного права

1. Проблеми аналізу системи міжнародного права. Спеціальні та універсальні наукові методи вивчення системи міжнародного права.
2. Проблематика методології вивчення та дослідження міжнародного права
3. Українська наука міжнародного права про наукові методи, методології вивчення та дослідження міжнародного права.
4. Зарубіжна наука міжнародного права про наукові методи, методології вивчення та дослідження міжнародного права.
5. Методологічні основи системного аналізу міжнародно - правових проблем
6. Система глобальних міжнародних відносин. Система (підсистеми) міжнародного права.

Розділ 3. Система міжнародного права та система вивчення навчальної дисципліни міжнародне право.

1. Проблеми становлення загальновизнаної системи міжнародного права Система і структура сучасного міжнародного права .

2. Системи вивчення навчальної дисципліни міжнародного права у вітчизняних та зарубіжних університетах.

3. Внутрішньосистемна організація міжнародного права. Генетичні, функціональні і структурні зв'язки системи міжнародного права: норма – інститут – галузь.

4. Система міжнародного права і система міжнародних відносин.

5. Сучасні регіональні підсистеми системи міжнародного права.

6. Глобалізація системи міжнародних відносин та міжнародне право. Проблема забезпечення миру і безпеки, прав та основних свобод людини, співробітництва засобами міжнародного права.

7. Загальнолюдські/ цивілізаційні цінності та міжнародне право.

8. Система міжнародних економічних відносин та міжнародне право. Взаємозв'язки зовнішньої політики, навколишнього середовища, демографічні, біологічні та інші фактори впливу на міжнародне право. Глобальна інформація і міжнародне право.

9. Основні складові/елементи структури міжнародного права: галузі та підгалузі права; інститути міжнародного права; норми міжнародного права.

10. Поняття галузі міжнародного права та її структура. Види галузей міжнародного права:

10.1. Право міжнародних договорів

10.2. Право зовнішніх зносин

10.3. Міжнародне кримінальне право

10.4. Міжнародне гуманітарне право

10.5. Міжнародне економічне право

10.6. Міжнародне валютне право

10.7. Право міжнародних організацій

10.8. Міжнародне морське право

10.9. Міжнародне повітряне право

10.10. Міжнародне космічне право

10.11. Міжнародне атомне право

10.12. Міжнародне атомне право

10.13. Міжнародне атомне право

10.14. Міжнародне атомне право

10.15. Міжнародно-правове становище населення

10.16. Правовий режим територій у міжнародному праві.

10.17.Дипломатичне та консульське право

10.18 .Дипломатичне та консульське право

10.19. Право міжнародної безпеки

10.20.Співробітництво держав у боротьбі зі злочинністю

10.21.Міжнародне право прав людини

10.22.Міжнародне екологічне право

Розділ 4. Поняття, роль та юридичні характеристики сучасного міжнародного права

1. Понятійно – категоріальний апарат системи міжнародного права.
2. Походження терміну «міжнародне право». Визначення поняття «міжнародне публічне право». Функціональне призначення міжнародного права.
3. Порівняльні юридичні характеристики міжнародного права та національного права: суб'єкти/актори – предмет правового регулювання – спосіб створення правових норм – джерела права –застосування примусу – правовий характер побудови системи права – соціальні цінності права - методи міжнародно- правового регулювання.
4. Поняття «суб'єкт міжнародного права». Концепції вітчизняної та зарубіжної юридичної науки про суб'єкти міжнародного права.
5. Природа юридично обов'язкової сили міжнародного права. Принцип *pastra sunt servanda*
6. Державний суверенітет і обов'язкова сила міжнародного права.
7. Особливості трансформації державного суверенітету в сучасних умовах

Розділ 5. Історія становлення та еволюції міжнародного права та науки міжнародного публічного права.

1. Сучасні теорії виникнення міжнародного права. Концепція першості міжнародно-правових джерел. Теорія першочергового виникнення національного права
2. Періодизація історії міжнародного права. Міжнародні події як критерій періодизації міжнародного права
3. Історичні типи міжнародного права. Марксистсько-ленінська типологізація і періодизація міжнародного права.
4. Сучасна юридична наука про періодизацію історії міжнародного права.

5. Міжнародне право в міждержавних стосунках стародавнього світу. Особливості
6. міжнародних відносин і міжнародного права держав Дворіччя і Єгипту.
7. Міжнародне право стародавніх індійської та китайської держав.
8. Головні інститути міжнародного права Стародавніх Греції і Риму.
9. Римське право і міжнародне право.
10. Становлення міжнародного права у Середньовіччі.
11. Міжнародно-правова діяльність Київської Русі.
12. Особливості міжнародно-правового регулювання відносин західноєвропейських держав .
13. Міжнародне право держав Арабського Сходу.
14. Міжнародне право в перехідний період від Середньовіччя до Нового часу.
15. Міжнародне право у контексті Вестфальського мирного договору (24 жовтня 1648р.)
16. Основні інститути міжнародного права періоду абсолютизму.
17. Міжнародно-договірна і дипломатична діяльність козацької держави. Міжнародна договори Б. Хмельницького і його спадкоємців (1648-1657 рр.)
18. Зовнішня політика і міжнародні угоди Гетьманщини. Міжнародно-правова і дипломатична діяльність Запорізької Січі.
19. Вплив Великої французької та інших буржуазних революцій на розвиток міжнародного права.
20. Віденський конгрес 1815 р. Паризький конгрес 1856 р. Берлінський конгрес 1878 р. Берлінська конференція 1884 - 1885 рр.
21. Гаазькі конференції миру 1899 і 1907 рр.
22. Міжнародне право та колонії, протекторати, сфери впливу великих європейських держав .

Розділ 5.1. Перша світова війна і міжнародне право

1. Принцип мирного співіснування, проголошений в результаті військово-політичного перевороту під назвою Велика Жовтнева соціалістична революція (1917р.і міжнародно-правова діяльність Радянської Росії
2. Міжнародно-правова діяльність Центральної Ради. Міжнародне значення Універсалів Української Центральної Ради. Акти Гетьманщини

3. Мирний договір з Радянською Росією 12 червня 1918 р. Дипломатичне визнання України в період Гетьманщини. Зовнішньополітична діяльність Директорії. Утворення Західно -Української Народної Республіки і Акт злуки з Українською Народною Республікою. Дипломатична діяльність ЗУНР. Пакт Петлюри з Польщею
4. Міжнародно-правова діяльність Радянської України на початку 20-х років.
5. Суверенітет і міжнародна правосуб'єктність України. Визнання України і розвиток дипломатичних і консульських відносин
6. Утворення СРСР та міжнародно- правове значення.
7. Версальські мирні угоди 1919–1920 рр. та утворення Ліги Націй.
8. Генуезька і Гаазька конференції 1922 р. Локарнська конференція 1925 р. Пакт Бріана-Келлога.
9. Конвенції про визначення агресії 1933 р.
10. Мюнхенська угода 1938 р.
11. Радянсько-німецький пакт 1939 р. («Пакт Ріббентропа-Молотова») і таємні протоколи до нього.
12. Війна Радянського Союзу з Фінляндією (1939 р.) і виключення СРСР з Ліги Націй (14 грудня 1939 р.).

Розділ 5.2. Друга світова війна (1939 – 1945рр) і міжнародне право

1. Друга світова війна (1939 – 1945рр) і міжнародне право. Вашингтонська декларація 1942 р. Московська, Тегеранська (1943 р.). Ялтинська і Берлінська (1945 р.) конференції та їх рішення.
2. Нюрнберзький і Токійський трибунали та його рішення
3. Конференція Об'єднаних Націй у Сан- Франциско. Потсдамська конференція та її значення для розвитку міжнародного права.
4. Утворення Організації Об'єднаних Націй. Статут ООН.
5. Мирні договори 1947 р. Мирне врегулювання з Німеччиною та Японією
6. Створення НАТО, СЕАТО, СЕНТО. Їх вплив на вирішення питань колективної безпеки
7. Система органів співробітництва держав Східної Європи. Рада Економічної Взаємодопомоги, Варшавський Договір.
8. Загальна декларація прав людини. Встановлення і зміцнення принципу міжнародного співробітництва в галузі захисту прав і основних свобод людини

13. Нові незалежні держави Азії, Африки та Латинської Америки та міжнародне право.

Рух неприєднання, його цілі та принципи

14. Міжнародно-правові наслідки припинення існування СРСР і створення Співдружності Незалежних Держав (СНД). Міжнародно-правова діяльність України в рамках СНД.

15 Декларація про державний суверенітет України від 16 липня 1990 р. Постанова Верховної Ради України "Про основні напрямки зовнішньої політики України" від 2 липня 1993 р.

16. Конституція України та розвиток процесів регіональної і міжнародної інтеграції. 17. Міжнародно-правова діяльність України в рамках Організації з питань безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ).

18. Міжнародно – правова основа співробітництва Україна і Ради Європи.

19. Угода між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (політична частина підписана 21 березня 2014 року, економічна частина — 27 червня 2014 року).

20. Статут Міжнародного кримінального Суду (1998 р.). Міжнародні військові трибунали для Югославії та Руанди.

Розділ 5.3. Наука міжнародного права та її роль у розвитку і функціонуванні міжнародного права

1. Міжнародно-правові погляди вчених у стародавні часи. Природноправові погляди

2. стародавнього світу на міжнародне право.

3. Старий Завіт про міжнародні стосунки. Книга Маккавеїв про союзні угоди, закони і звичаї війни.

4. Артхашастра і Махабхарата про правила міждержавних стосунків, посольське

5. право, зовнішню політику держави. Міжнародно-правові ідеї Конфуція, Лао-Цзи.

6. Міжнародно-правові погляди давньогрецьких мислителів (Гомер, Ксенофонт, Сократ, Платон, Аристотель та ін.) і давньоримських авторів (Т.Лівій, Цицерон, Помпоній, Ульпіан, М.Аврелій та ін.).

7. Релігійне та канонічне тлумачення норм міжнародного права. Блаженний Августин, Граціан, Фома Аквінський. Глоссатори і постглоссатори. Ф.

Аккурсій, Бартол, Балд. Світський напрям розвитку міжнародноправових знань. «Монархія» Данте А. «Діалог між читачем і учнем».

Оккама. П-Дюбуа, І.Подебрад, М.Падуанський, Н.Макіавеллі.

8. Міжнародно-правові погляди Ф.Вітторія, Б.Аяали, А.Джентілі, Ф.Суареса, Д.Сото.

9. Наука міжнародного права в працях Г.Гроція. Гроцій Г. О праве войны и мира

10. Концепції позитивно-правового, природно-правового і гроціанського напрямів науки міжнародного права. Міжнародно-правове вчення Т.Гоббса, Б.Спінози, С.Пуффендорфа, Х.Томазія, Х.Вольфа, Е.Ватгеля,

К.Бейнхерсгука, І.Мозера, Р.Зьоча, Г.Мартенса.

11.Розвиток науки міжнародного права І.Кантом, Г.Гегелем, І.Бентамом, Ф.Цорном, А.Цорном, Є.Кауффманом, Л.Оппенгеймом, М.Коркуновим,

Ф.Мартенсом, Л.Комаровським.

12.Розвиток науки міжнародного права в Україні. Міжнародно-правові погляди В.П.Даневського, П.М.Богаєвського, Д.І.Качановського, І.Івановського,

М.Р.Сперанського, П.Казанського, А.Н.Стоянова, В.А.Незабитовського, О.О.Ейхельмана, М. Піуновського, В.Е.Грабаря, Л. Ерліха, Г. Рошковського, З.

Цибіховського.

13.28. Сучасні напрями науки міжнародного права. Пприродно-правове вчення про міжнародне право. Позитивістський напрям у науці міжнародного права.

14.Нормативізм. Солідаристське вчення про міжнародне право.

Скандинавський і американський реалізм. Соціологічний напрям в науці міжнародного права.

15.Марксистсько-—ленінська наука міжнародного права. Історична школа міжнародного права. Радянська наука міжнародного права.

16.Сучасна українська наука міжнародного права.

17.Актуальні проблеми теорії і практики сучасного міжнародного права.

Теорія і практика сучасного наука міжнародного права.

Розділ 6. СУБ'ЄКТИ/ АКТОРИ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

1.Поняття державного суверенітету. Поняття і види суб'єктів міжнародного права. 2.Основні юридичні характеристики та особливості інституту міжнародної правосуб'єктності.

3.Держави як основні суб'єкти міжнародного права.

- 4.Визнання держав і урядів.
- 5.Правонаступництво у міжнародному праві.
- 6.Міжнародна правосуб'єктність народів, що борються за незалежність (реалізують право на самовизначення).
- 7.Міжнародні організації як суб'єкти міжнародного права.
- 8.Міжнародна правосуб'єктність державоподібних утворень.
9. Україна — суверенний, рівноправний, самостійний суб'єкт міжнародних відносин.
10. Сучасні концепції щодо правового статусу фізичної особи в міжнародному праві.
- 11.Статус фізичної особи в міжнародних (міждержавних) правовідносинах та індивіда в міжнародних правозахисних міжнародних організаціях.
- 12.Правовий порядок захисту прав і інтересів іноземних юридичних осіб.
- 13.Проблематика про міжнародну правосуб'єктність багатонаціональних корпорацій і транснаціональних компаній.

Розділ 7. ДЖЕРЕЛА МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

- 1.Джерела міжнародного права (ст.38 Статуту Міжнародного Суду).
2. Загальні принципи міжнародного права. Поняття та контекст загальних принципів права.
- 3.Основні принципи міжнародного права. міжнародного права.
4. Співвідношення загальних принципів права з основними принципами сучасного міжнародного права та нормами національно-правових систем.
- 5.Практика застосування загальних принципів права міжнародними судовими установами та міжнародними арбітражами.
- 6.Поняття допоміжних засобів для визначення міжнародно-правових норм.
- 7.Акти міжнародних органів і організацій для формування норм міжнародного права. 8.Національне законодавство та рішення національних судів у контексті питання про джерела міжнародного права.

Розділ 8. МІЖНАРОДНІ ПРАВОВІДНОСИНИ.

1. Поняття міжнародно-правових відносин.
2. Концепції вітчизняних, пострадянських та західних фахівців із цього питання.
3. Юридичний аналіз сутності міжнародних правовідносин.

4. Суб'єкти міжнародних правовідносин.
5. Права й обов'язки учасників міжнародних правовідносин - юридичний зміст цих правовідносин.
6. Об'єкт міжнародних правовідносин.
7. Юридичні факти і міжнародні правовідносини

Розділ 9. СПІВВІДНОШЕННЯ МІЖНАРОДНОГО та НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАВА

1. Доктринальні концепції про співвідношення міжнародного та національного права.
2. Теорія примату національного права над міжнародним.
3. Теорія примату міжнародного над національним правом.
4. Теорія координації міжнародного та національного права.
5. Доктрини міжнародного права щодо рішення міжнародних судових установ на формування норм міжнародного права.
6. Взаємодія національного і міжнародно-правового механізмів правового регулювання на стадії реалізації прав і обов'язків.
7. Поняття і сутність узгодження норм двох систем права.
8. Обов'язок держави узгоджувати положення національного права з нормами міжнародного права.
9. Юридичні форми реалізації норм міжнародного права у національному праві.
10. Концепція імплементації норм міжнародного права.
11. Концепція трансформації і концепція узгодження норм двох систем права на стадії правотворчості й реалізації норм права.
12. Юридичний обов'язок держави забезпечити дотримання норм міжнародного права (трансформація, відсилка, інкорпорація, перетворення, легітимація, рецепція, уніфікація тощо).
13. Українське законодавство про взаємодію міжнародного та національного права: Конституція України про дію міжнародного права у національному праві. Закон України «Про міжнародні договори України» від 29 червня 2004 р.
14. Право держави визначати в межах своєї юрисдикції засоби імплементації норм міжнародного права. Неприпустимість посилення держави на своє національне законодавство з метою виправдання недотримання норм

міжнародного права. Вплив рішень міжнародних організацій на національне право. Акти спеціалізованих установ ООН.

15. Роль національного права у функціонуванні міжнародного права. Обов'язок держави забезпечити дотримання норм міжнародного права. Засоби забезпечення міжнародного права за допомогою актів національного права. Трансформація, відсилка, інкорпорація, легітимація, адаптація, рецепція, уніфікація, паралельна правотворчість, створення спеціального правового режиму тощо.

16. Співвідношення законодавства України і міжнародного права. Конституція України про дію міжнародного права. Зовнішньополітичне і правове значення положень ст.9 Конституції України. Закон України «Про дію міжнародних договорів на території України» від 10 грудня 1991 року. Закон України «Про міжнародні договори України» від 2001 року. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 9 від 1 листопада 1996 р. «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя» (п. 4). Виконання міжнародних зобов'язань, що впливають із членства України в Раді Європи.

17. Взаємозв'язок політичних і правових норм. Міжнародна мораль і міжнародне право. Релігія і міжнародне право. Взаємодія норм міжнародного права з нормами міжнародної ввічливості, традицій, звичаїв тощо.

Розділ 10. ІНСТИТУТ ВИЗНАННЯ В МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ.

1. Поняття та юридична природа визнання в національному та міжнародному праві. Конститутивна теорія визнання. Декларативна теорія визнання. Форми визнання: деюре, де-факто, ad hoc. Механізми (типи та засоби) здійснення визнання: наочно засвідчене, таке що припускається, зумовлене, колективне, передчасне, спізнале, скасоване, невизнання. Юридичні наслідки визнання.

2. Визнання держав, урядів та інші види визнання. Визнання урядів. Доктрина законності. Доктрина Тобару. Доктрина Естрада. Доктрина «ефективного контролю». Визнання урядів у вигнанні.

3. Інші види визнання: визнання органів національного опору; органів національно визвольних рухів; «повсталі сторони» або «воюючі сторони», «організовані озброєні угруповання» та «антиурядові збройні сили».

Розділ 11. МІЖНАРОДНЕ ПРАВОНАСТУПНИЦТВО ДЕРЖАВ.

1. Інститут правонаступництва держав в міжнародному праві. Правонаступництво держав щодо міжнародних договорів. Правонаступництво держав - міжгалузевий інститут сучасного міжнародного права. Поняття правонаступництва. Підстави правонаступництва.

2.Об'єкт (предмет) дії норм правонаступництва держав. правонаступництво держав щодо міжнародних договорів. Віденська конвенція про правонаступництво держав щодо договорів 1978р. Дія міжнародних договорів при переході частини території від однієї держави до іншої. Принцип «*pacta sunt servanda*». правонаступництво нових незалежних держав щодо багатосторонніх і двосторонніх угод. Принцип «*tabula rasa*».

3. правонаступництво держав щодо державної власності. Віденська конвенція про правонаступництво держав щодо державної власності, державних архівів і державних боргів 1978р. правонаступництво держав щодо державних архівів. Основні правила правонаступництва державних архівів при зміні території держави-попередника. 4. правонаступництво держав щодо державних боргів при різних видах зміни території держави попередника. Особливий режим вирішення питання боргу щодо нових незалежних держав.

5. Поняття континуїтету в міжнародному праві: неперервність міжнародної правосуб'єктності держав. Врегулювання проблем правонаступництва у зв'язку з припиненням існування СРСР. правонаступництво України щодо міжнародних договорів державної власності, державних архівів і державних боргів у зв'язку з припиненням існування СРСР.

Розділ 12. МІЖНАРОДНИЙ ПРАВОТВОРЧИЙ ПРОЦЕС

1. Поняття міжнародної правосвідомості. Суб'єкти міжнародної правосвідомості.

2. Структура міжнародної правосвідомості. Функції міжнародної правосвідомості. Міжнародна правосвідомість і правова культура.

3. Юридична сутність міжнародного правотворчого процесу. Держава – основний суб'єкт правотворчого процесу. Міжнародна нормотворча діяльність міжнародних організацій. Створення норм, обов'язкових для держав-членів.

4. Принципи міжнародного правотворчого процесу. Види, форми та характер положень односторонніх актів держав у міжнародному правотворчому процесі.

5. Участь громадських організацій в міжнародному правотворчому процесі. Статут ООН про Генеральну Асамблею ООН та дослідження і підготовку рекомендацій з метою "заохочення прогресивного розвитку міжнародного права та його кодифікації"

(ст. 13).

6. Кодифікація міжнародного права та її види. Збірки угод, документів і матеріалів з питань міжнародного права. Головні видання з міжнародного права. Функціональні завдання Комісії міжнародного права ООН з питань кодифікації міжнародного права

Розділ 13. МІЖНАРОДНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВ І МІЖНАРОДНА

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

1. Поняття та юридична природа міжнародно-правової відповідальності. Суб'єкти міжнародно-правової відповідальності. Міжнародно-правові концепції відповідальності в міжнародному праві. Контекст міжнародно-правової відповідальності. Юридичні підстави виникнення міжнародно-правової відповідальності.
2. Юридичні джерела міжнародно-правової відповідальності. Підготовка договорів з питань міжнародно-правової відповідальності в Комісії міжнародного права ООН.
3. Міжнародне правопорушення та його юридичні характеристики. Протиправна поведінка. Види протиправної поведінки. Відповідальність держав за міжнародно-протиправні діяння. Міжнародно-протиправне діяння та його структурні елементи.
4. Юридична класифікація міжнародних правопорушень комісією міжнародного права ООН.
5. Обставини, що виключають виникнення міжнародно-правової відповідальності. . Види і форми міжнародно-правової відповідальності.
Сатисфакція, ресторація, репарація, реституція, субституція. Відповідальність міжнародних організацій.
6. Міжнародна кримінальна відповідальність.

Розділ 14. САНКЦІЇ ТА КОНТРЗАХОДИ У МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

1. Інститут санкцій у міжнародному праві. Юридична природа міжнародно-правових санкцій. Поняття і характерні особливості міжнародно-правових санкцій. Юридичні підстави, мета та суб'єкти застосування міжнародних санкцій.
2. Санкції - примусові заходи в міжнародному праві. Санкції - засоби імплементації відповідальності. Типи, види і форми міжнародно-правових санкцій.
3. Міжнародно-правові санкції в системі колективної безпеки ООН. Міжнародно-правові санкції за межами системи колективної безпеки ООН, як правомірні примусові заходи що здійснюються окремими державами, групами держав та окремими міжнародними організаціями.
4. Санкції, які здійснюються державами за допомогою міжнародних організацій. Юридичні умови правомірності застосування міжнародно-

правових санкцій. Міжнародно – правовий механізм застосування міжнародно-правових санкцій та його компоненти.

5. Режим застосування міжнародно-правових санкцій: початок застосування міжнародно-правових санкцій; санкційна компетенція; припинення застосування міжнародно-правових санкцій. Закон України «Про санкції» від 14.08.2014. № 1644-VII.

Розділ 15. МІЖНАРОДНА ЮСТИЦІЯ

1. Універсальні судові установи та їх правова основа діяльності. Історико – правові аспекти міжнародного правосуддя. Змішані комісії із судовими функціями, міжнародні арбітражні суди, третейські суди, “змішані суди”. Постійний арбітражний Суд (1892 р.). Постійний Третейський Суд (1900 р.). Постійна палата міжнародного правосуддя (1921 р.).

2. Історико – правові питання створення і практичної діяльності Постійної палати міжнародного правосуддя.

Розділ 16. МІЖНАРОДНИЙ СУД ООН .

1. Правова основа діяльності, склад, компетенція та судочинство Міжнародного Суду ООН.

2. Юридична природа обов’язкової юрисдикції Суду в усіх правових спорах, що визначені у ст. 36 Статуту Міжнародного Суду. Правові норми, що застосовує Міжнародний Суд ООН (ст. 38 Статуту).

3. Рішення та консультативні висновки Міжнародного Суду ООН.

Розділ 17. СПЕЦІАЛЬНІ ТА РЕГІОНАЛЬНІ МІЖНАРОДНІ СУДОВІ УСТАНОВИ. МІЖНАРОДНИЙ АРБІТРАЖНИЙ СУД (ТРЕТЕЙСЬКИЙ СУД)

1. Міжнародний трибунал з морського права.

2. Суд Європейського Союзу.

3. Європейський Суд з прав людини в межах Ради Європи 1959 р. (з 1998 р. діє на постійній основі).

4. Міжамериканський Суд з прав людини 1969 р.

5. Економічний Суд Співдружності Незалежних Держав 1992 р.

6. Міжнародний трибунал по Руанді (1994 .).

7. Міжнародний трибунал по колишній Югославії (1993 р.).

8. Міжнародний кримінальний суд (2002 р.).

9. Міжнародний арбітражний (третейський) суд.

10. Конвенція про мирне врегулювання міжнародних сутичок від 5 (18) жовтня

1907 р. (розділ IV).

Розділ 18. МІЖНАРОДНА ЗАКОННІСТЬ ТА МІЖНАРОДНИЙ ПРАВОПОРЯДОК

1. Правове поняття і сутність міжнародної законності. Структура міжнародної законності. Міжнародно-правові гарантії міжнародної законності. Режим і принципи міжнародної законності. Критерії правомірності режиму міжнародної законності.

2. Поняття міжнародного правопорядку. Учасники міжнародного правопорядку та вимоги до їх правового статусу. Основні функції правопорядку. Юридичні принципи функціонування міжнародного правопорядку

3. Глава VII Статуту Організації Об'єднаних Націй. Внутрішні загрози та відповідальність за захист миру і безпеки .

4. Міжнародно-правовий потенціал примусу до миру і підтримка безпечного миру :питання законності.

5. Міжнародно-правова кваліфікація діянь держави – агресора (на прикладі агресія Російської Федерації проти України;

6. Міжнародно-правова кваліфікація діянь держави – агресора (на прикладі агресія Російська Федерація проти Грузії).

Розділ 19. СУЧАСНЕ МІЖНАРОДНЕ ПРАВО НА ПОЧАТКУ XXI СТ., ГЛОБАЛЬНЕ ПРАВО ТА ІНТЕРНЕТ АБО КІБЕРПРАВО

1. Проблемні питання розвитку сучасного міжнародного права :уповільнення процесів кодифікації і прогресивного розвитку міжнародного права.

2. Необхідність реформування ООН на проблеми підтримання миру і безпеки. Резолюція 44/23 від 17 листопада 1989 р. Генеральної Асамблеї ООН, про Десятиріччя міжнародного права.

3. Сучасне міжнародне право, глобальне право та право Інтернету або Кіберправо.

4. Теорія та практика трансформацій міжнародного права

Розділ 20. ПРАВО МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ

1. Поняття права міжнародних договорів. Поняття міжнародного договору.

2. Віденська Конвенція про право міжнародних договорів (1969р.). Класифікація міжнародних договорів. Форма, структура та найменування міжнародних договорів. Стадії укладення міжнародних договорів. Застереження та поправки до міжнародних договорів. Реєстрація і публікація міжнародних договорів. Дія і чинність міжнародних договорів. Тлумачення міжнародних договорів. Припинення та призупинення дії міжнародних договорів.

Розділ 21. МІЖНАРОДНИЙ ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ І ОСНОВНИХ СВОБОД

1. Концепції прав людини та її впровадження в міжнародному праві.

Основні універсальні міжнародні акти із захисту прав людини.

Регіональна співпраця у сфері прав людини.

2. Міжнародні механізми контролю за дотриманням прав людини. Міжнародно-правовий статус населення. Міжнародно-правові питання громадянства. Правовий режим іноземців. Правовий статус біженців і переміщених осіб. Право притулку

Розділ 22. ДИПЛОМАТИЧНЕ І КОНСУЛЬСЬКЕ ПРАВО

1. Поняття і джерела дипломатичного і консульського права. Органи зовнішніх зносин держав. Дипломатичні представництва. Функції дипломатичного представництва. Глава і персонал дипломатичного представництва. Дипломатичний корпус. Дипломатичні привілеї та імунітети.

2. Торгові представництва. Представництва держав при міжнародних організаціях. Привілеї та імунітети міжнародних організацій і їх персоналу. Спеціальні місії. Запобігання злочинам проти осіб, що користуються міжнародним захистом.

3. Консульства. Поняття і види консульських установ. Глава і персонал консульської установи. Консульські привілеї та імунітети

Розділ 23. МІЖНАРОДНІ КОНФЕРЕНЦІЇ І МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

1. Поняття і класифікація міжнародних конференцій. Підготовка і скликання міжнародних конференцій. Правила процедури міжнародних конференцій. Порядок ухвалення рішень та їх юридична сила.

2. Історико – правові аспекти створення міжнародних організацій. Поняття і класифікація міжнародних організацій. Параорганізації. Юридична природа міжнародних організацій. Міжнародна правосуб'єктність міжнародних організацій. Привілеї та імунітети міжнародних організацій та їх службових осіб. Структура і правові основи діяльності міжнародних організацій.

3. Організація Об'єднаних Націй. Історія створення ООН. Мета і принципи ООН. Система органів ООН. Проблема реорганізації ООН на початку XXI століття. Спеціалізовані установи ООН. Регіональні організації. Міжнародні неурядові організації

Розділ 24. ПРАВО МІЖНАРОДНОЇ БЕЗПЕКИ

1. Поняття права міжнародної безпеки. Загальний характер безпеки. Заходи довіри.
2. Роззброєння та обмеження озброєнь. Ефективність міжнародної безпеки.
3. Кібербезпека – сучасна проблема міжнародної безпеки.

Розділ 25. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

1. Поняття міжнародно-правової відповідальності.
2. Підстави міжнародно-правової відповідальності держав.
3. Класифікація міжнародних правопорушень держав.
4. Види і форми відповідальності держав за міжнародні правопорушення. Відповідальність держав у зв'язку з діяльністю, не забороненою міжнародним правом.
5. Міжнародно-правова відповідальність міжнародних організацій.
6. Міжнародна кримінальна відповідальність індивідів.
7. Міжнародно-правова кваліфікація діянь держави – агресора (на прикладі агресія Російської Федерації проти України. Звернення України до Міжнародного Суду ООН про запровадження тимчасових заходів у справі стосовно "Застосування Міжнародної конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму та Міжнародної конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації (Україна проти Російської Федерації)"
8. Міжнародно-правова кваліфікація діянь держави – агресора (на прикладі агресія Російська Федерація проти Грузії).

Розділ 26. ТЕРИТОРІЯ В МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

1. Міжнародно-правова класифікація територій. Юридична природа державної території. Види території згідно з міжнародним правом: державна, з міжнародним режимом, із змішаним режимом. Склад державної території. Державні кордони. Юридичні підстави зміни державної території. Міжнародні ріки та їх правовий режим. Міжнародна територія спільного користування. Правовий режим Арктики. Міжнародно-правовий режим Антарктики.
2. Поняття територіального верховенства. Юридична природа та склад державної

3. території. Суходіл, водний простір, надра, повітряний простір. Власна територія і умовна територія держави. Відокремлена частина території однієї держави. Острови і анклави.

4. Цілісність державної території як принцип міжнародного права. Правовий режим складових частин державної території. Існуючі теорії юридичної природи державної території.

5. Територіальне верховенство як органічне поєднання засад володіння, володарювання і управління щодо території як невід'ємної ознаки держави, матеріальної основи її існування.

Суверенітет держави над природними багатствами і ресурсами в межах її території.

6. Міжнародне співробітництво в освоєнні і використанні природних багатств.

7. Розмежування сфери дії територіального верховенства. Державні кордони та їх правовий режим. Поняття і значення державних кордонів. Види державних кордонів: орографічні, геометричні, астрономічні. Засоби визначення, встановлення та перевірки кордонів. Демаркація. Редемаркація. Визначення проходження державної території на суходолі,

на морі, на судноплавних і несудноплавних ріках, на озерах та інших водоймищах, греблях, мостах, у надрах землі та повітряному просторі і т. ін. Співвідношення режиму державного кордону і прикордонного режиму. Прикордонна смуга. Прикордонна зона. Права й обов'язки прикордонних представників.

8. Принцип цілісності державної території і недоторканності державних кордонів.

9. Юридична основа, умови функціонування, сфера дії принципу. Взаємна повага недоторканності державних кордонів і територіальної цілісності як одна з умов добросусідських відносин. Непорушність державних кордонів і міжнародна безпека. Спори і суперечки з приводу кордонів. Підстави для зміни державних кордонів відповідно до сучасного міжнародного права.

10. Внутрішньодержавні і міжнародно-правові засади діяльності митних органів.

11. Правові основи і засоби формування і зміни державної території. Історія питання.

Первинні і вторинні позадоговірні засоби формування і зміни державної території в міжнародному праві до другої світової війни.

Дебеляція. Окулярна окупація. Символічна окупація. Ефективна окупація. Інші засоби зміни території, які практикувались в минулому: (купівля-продаж

території, застава, надання в дарунок, як придане при династичних шлюбах тощо.) Природне прирощування території держави (акреція) чи нарощення її частини.

12. Загальновизнані в сучасному міжнародному правові засоби зміни державної території. Право народів і націй на самовизначення і розпорядження власною долею. Узгоджені з цим принципом інші правомірні засоби територіальних змін: плебісцит, цесія, обмін ділянками території та інші зміни, передбачені в договірному порядку.

Територіальні зміни, викликані рішенням міжнародного арбітражу чи суду (ад'юдикація).

13. Територіальні спори та претензії. Обов'язок мирного вирішення територіальних спорів. Механізм вирішення територіальних проблем зусиллями держав або в рамках створених для цього органів міжнародних організацій.

14. Розпад Радянського Союзу і вирішення територіальних проблем. Сучасні територіальні проблеми в Європі, Азії, Африці, Латинській Америці, на Близькому і Середньому Сході та інших районах земної кулі.

15. Міжнародні сервітути. Право на доступ до моря внутрішньоконтинентальних держав. Умови та порядок транзиту через іноземну суходільну, водну і повітряну території.

16. Міжнародні угоди і національне законодавство про транзит. Правомірне використання державної території. Вільні економічні зони та їх правовий режим.

17. Протиправне обмеження територіального верховенства. Умови правомірного перебування іноземних військ на території будь-якої держави і проблема ліквідації військових баз іноземних держав.

18. Головні принципи правового режиму міжнародних рік. Багатонаціональні і прикордонні ріки. Віденський 1815 р. і Паризький 1856 р. конгреси про свободу судноплавства по міжнародних ріках Європи.

19. Сучасний міжнародно-правовий режим рік Європи (Дунай, Рейн), Північної Америки

(Св. Лаврентія, Колорадо,), Африки (Конго, Нігер, Сенегал), Південної Америки (Амазонка, Ла-Плата), Азії (Амур, Уссурі, Аргунь, Інд, Йордан) тощо.

20. Територія з особливим правовим режимом. Нейтралізовані та демілітаризовані території. Без'ядерні зони: політичні і правові аспекти. Договори про заборону ядерної зброї в Латинській Америці (Договір Тлателолко) 1967 р., південній частині Тихого океану (Договір Раротонга) 1985

р.. Договори про зону, вільну від ядерної зброї, в Південно-Східній Азії 1995 р. та Африці 1996 р.

21. Міжнародні зони (Танжер) і кондомініуми (Нові Гебриди). Підопічні території ООН: історія і сучасність. 11. Правовий режим Арктики. Арктичні держави. Полярні сектори: міжнародно-правова та національноправова регламентація діяльності держав в арктичних районах. Кордони секторів. Правовий режим Антарктики. Кордони району. Історія відкриття Антарктиди та питання територіальних домагань держав на окремі райони цього материка і прилеглі до нього острови.

22. Вашингтонський договір про Антарктику від 1 грудня 1959 р. і головні риси встановленого ним режиму. Правові проблеми активізації господарської діяльності в Антарктиці (експлуатація мінеральних ресурсів, туризм, транспортування айсбергів для поповнення запасів прісної води тощо).

23. Правові питання території України. Розпад СРСР і територія України. Державні кордони України. Законодавство України про територіальне верховенство і режим державних кордонів. Закон України "Про державний кордон України" від 4 листопада 1991 року.

24. Міжнародні угоди України і принцип цілісності державної території і непорушності державних кордонів.

25. Декларація про дотримання суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності кордонів держав-учасниць СНД 1994 р. Договір про співпрацю в охороні кордонів держав-учасниць СНД з державами, які не входять в СНД, 1995 р. Морські, суходільні, повітряні та річкові кордони України.

26. Правові проблеми перебування іноземних військ на території України.

Правові питання регулювання транзиту через територію України.

Розділ 27. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У БОРОТЬБІ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ

1. Злочинність як міжнародне явище.
2. Багатосторонні міжнародні договори стосовно боротьби зі злочинністю.
3. Організаційно-правові форми міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю.
4. Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол). Міжнародно-правове регулювання видачі злочинців. Міжнародні стандарти поведінки із правопорушниками.

Розділ 28. МИРНІ ЗАСОБИ ВИРІШЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СПОРІВ

1. Поняття "ситуація" і "спір". Принцип мирного вирішення міжнародних спорів. Мирні засоби вирішення міжнародних спорів за Статутом ООН.
2. Реалізація принципу мирного вирішення міжнародних спорів за допомогою міжнародних організацій. СНД: процедура мирного вирішення спорів. Механізми та інструменти ОБСЄ з мирного врегулювання спорів.
3. Мирне врегулювання спорів у рамках Ради Європи і Європейського Союзу. Міжнародне гуманітарне право.

Розділі 29. ПРАВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗ

1. Юридичні характеристики права Європейського Союзу (*sui generis*) та національне право держав-членів.
2. Поняття, структура та джерела права Європейського Союзу
3. Історико – правові аспекти формування та розвитку права Європейського Союзу
4. Європейське об'єднання вугілля і сталі. Європейське економічне співтовариство. Європейське співтовариство з атомної енергії.
5. Інституційний механізм Європейського Союзу
6. Судова система Європейського Союзу
7. Судова система Європейського Союзу
8. Право внутрішнього ринку Європейського Союзу
9. Єдиний європейський акт (англ. Single European Act, SEA) (1986р.)
10. Маастрихтська угода 1992 р.
11. Амстердамський договір 1997 р. Ніццький договір 2000 р.
12. Лісабонський договір 2007 р.
13. Договірний механізм Європейського Союзу. Окремі положення законодавства ЄС, які стосуються правового регулювання у сфері охорони правопорядку та правосуддя у кримінальних справах
14. Питання захисту прав людини в рамках Європейського Союзу.
15. Україна та Європейський Союз: міжнародно - правові основи співробітництва.
16. Угода про партнерство та співробітництво між Україною і Європейськими співтовариствами та їх державами-членами 1994 р.
17. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-

членами, з іншої сторони (політична частина угоди підписана - 21 березня 2014 року, економічна частина підписана – 27 червня 2014 року).

Розділ 30. МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

1. Поняття міжнародного приватного права.
2. Джерела міжнародного приватного права.
3. Вчення про колізійну норму.
4. Поняття та особливості міжнародних цивільних правовідносин.
5. Громадяни як суб'єкти міжнародного приватного права.
6. Юридичні особи в міжнародному приватному праві.
7. Представництво, позовна давність та захист суб'єктивних прав в міжнародному приватному праві.
8. Речове право в міжнародному приватному праві.
9. Загальні питання міжнародної охорони прав інтелектуальної власності.
10. Міжнародне авторське право.
11. Міжнародне право промислової власності.
12. Договір в міжнародному приватному праві.
13. Міжнародна купівля-продаж.
14. Міжнародний лізинг.
15. Міжнародний підряд.
16. Міжнародні перевезення.
17. Посередницькі договори в міжнародному приватному праві.
18. Міжнародні грошові зобов'язання.
19. Міжнародні ліцензійні договори.
20. Міжнародний франчайзинг.
21. Недоговірні зобов'язання в міжнародному приватному праві.
22. Міжнародне сімейне право.
23. Міжнародне спадкове право.
24. Цивільний процес у міжнародному приватному праві.
25. Міжнародний комерційний арбітраж

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Вступне випробування (співбесіда) проводиться в письмовій формі по орієнтовним питанням що зазначені в програмі.

Тривалість вступного випробування – 2 години (120 хвилин).

Результат екзамену оцінюється за шкалою від 100 до 200 балів.

Рекомендована література:

1. Антонович М. Міжнародне право. Навч. посіб. – К., 2011.
2. Анцелевич Г.О., Покрещук О.О. Міжнародне право. Підручник. – К., 2005.
3. Анцилотти Д. Курс международного права. Т.1. – М., 1961.
4. Де Аречага Є.Х. Современное международное право. – М., 1983.
5. Буткевич В.Г., Мицик В.В., Задорожній О.В. Міжнародне право. Основи теорії. Підручник. – К., 2002.
6. Броунли Я. Международное право. В 2-х томах. – М., 1977.
7. Буткевич О.В. Теоретичні аспекти походження і становлення міжнародного права. К., 2003.
8. Буткевич В.Г. Походження терміна “ міжнародне право “//Український часопис міжнародного права.-1994р.-№ 1-С.3-73.
9. Баймуратов М.О. Міжнародне публічне право.— Х.: Одиссей, 2008.
10. Бирюков П.Н. Международное право. – М., 2011.
11. Блищенко И.П., Дориа Ж. Прецеденты в международном публичном и частном праве.М., 1999.
12. Міжнародне право : навч. Посібник / М. В. Буроменський [та ін.]; заг. ред. М. В. Буроменський. - К., 2008.
13. Василенко В.А. Основы теории международного права. – К., 1988.
14. Гуго Гроций "О праве войны и мира", Государственное издательство юридической литературы, Москва 1956 г.- 784с
15. Дипломатія сучасної України: Енциклопедичний довідник. –К, 1997.
16. Гуменюк Б.І. Дипломатична служба: правове регулювання: Навч. посібник. –К.: Либідь, 2007.
17. Демин Ю.Г. Статус дипломатических представительств и их персонала. – М.:

Международные отношения, 1995.

18. Дипломатия зарубежных государств. Учебное пособие / Под ред. Зоной Т.В. –М.: Московский государственный институт международных отношений; «Российская политическая энциклопедия», 2004.

19. Дмитрієв А.І., Муравйов В.І. Міжнародне публічне право. Навчальний посібник. –К., 2001

20. Дюмулен И. “Торгово-политическая система ГАТТ: принципы, правовые нормы и правила”, Внешняя торговля, М. - 1993 г

21. Дюмулен И.И. Всемирная торговая организация. М.: Экономика, 2003.

22. Дюмулен И.И. Международная торговля. Тарифное и нетарифное регулирование. М.: ВАВТ, 2004.

23. Дюррозель Ж.Б. Історія дипломатії від 1919 року до наших днів. –К.: Основи, 1995.

24. Енциклопедія міжнародного права: у 3 т. – Т. 1. А-Д. – К., 2014

25. Зайцева О.Г. Международные межправительственные организации / Зайцева

О.Г. – М.: Наука, 1983. – 168 с.

26. Законодавство України у сфері інтелектуальної власності: проблеми вступу до СОТ: Слухання у Комітеті з питань науки і освіти. Верховна Рада України третього скликання. Восьма сесія, 19 грудня 2001 р. / Комітет з питань науки і освіти Верховної Ради України / Г.О. Андросчук (упоряд.). — Офіц. вид. — К.: Парламентське видавництво, 2002. — 359с.

27. Іринчина Інна Борисівна. Регулювання зовнішньоторговельних відносин України у процесі приєднання до СОТ: Автореф. дис... канд. екон. наук: 08.05.01 / Київський національний економічний ун-т. — К., 2003. — 19с.

28. Задорожній О.В., Буткевич В.Г., Мицик В.В. Конспект лекцій з основ теорії міжнародного права. – К., 2004.

29. Задорожній О. В. Міжнародне право в міждержавних відносинах України і

Російської Федерації 1991–2014 [Текст]: монографія / Олександр Вікторович Задорожній; Укр. асоц. міжнар. права, Ін-т міжнар. відносин Київ. нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка, каф. міжнар. права. – Київ: К.І.С., 2014. – 960 с.

30. Задорожній О. В. Порухення агресивною війною Російської Федерації проти України основних принципів міжнародного права [Текст]: монографія / Олександр Вікторович Задорожній; Укр. асоц. міжнар. права, Ін-т міжнар. відносин Київ. нац.

ун-ту ім. Тараса Шевченка, каф. міжнар. права. – Київ: К.І.С., 2015. – 712 с.

31. Задорожній О. В. Генеза міжнародної правосуб'єктності України [Текст]: монографія / Олександр Вікторович Задорожній ; Укр. асоц. міжнар. права, Ін-т міжнар. відносин Київ. нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка, Каф. міжнар. права. – Київ: К.І.С., 2014. – 688 с.

32. Задорожній О. В. Анексія Криму - міжнародний злочин [Текст]: монографія / Олександр Вікторович Задорожній ; Укр. асоц. міжнар. права, Ін-т міжнар. відносин Київ. нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка, Каф. міжнар. права. – Київ: К.І.С., 2015. – 678 с.

33. Задорожній А. В. Российская доктрина международного права после аннексии Крыма [Текст]: монографія / Олександр Вікторович Задорожній ; Укр. асоц. міжнар. права, Ін-т міжнар. відносин Київ. нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка, Каф. міжнар. права. – Київ: К.І.С., 2015. – 188 с.

34. Зенкин И.В. Всемирная торговая организация в схемах. М.: Центральный издательский дом, 2003.

35. Зенкин И.В. Право Всемирной торговой организации: Учебное пособие М.:

Международные отношения, 2003.

36. Мала енциклопедія міжнародного права / За заг. ред. проф. Ю.Л.Бошицького. – К.: Кондор-Видавництво, 2013. – 440 с. Упорядники: к.ю.н., доцент М.О. Дей, доцент І.М. Проценко. ISBN 978-966-2781-54-0

37. Лукашук. Глобализация, государство, право. ХХІ век. Москва. Спарк 2000.

38. Лукашук И.И. Международное право. Общая часть. Учебник. – М., 2008.

39. И.И.Лукашук. Механизм международно-правового регулирования.-Киев, Издво при КГУ изд-во об'єднання “- Вища школа “, 1980.-164с.

40. Міжнародне право: підручник / Л.Д. Тимченко, В.П. Кононенко. – К., 2012.

41. Міжнародне публічне право: підручник / В.М. Репецький, В.М. Лисик, М.М. Микиєвич та ін.; за ред.. В.В. Репецького, 2 – ге вид. – К., 2012.

42. Международный порядок: политико-правовые аспекты. Под общей редакцией

Г.Х Шахназарова. Изд.-во “ Наука” ,1986., – 232с.

43. Капіца Ю. М., Куценко С. В., Оніщук О. В., Пятницький В. Т., Штефанюк О. В. Захист прав інтелектуальної власності в контексті вступу до

- СОТ: Навч. посібник / Українсько-Європейський консультативний центр / Валерій Тезійович Пятницький (ред.). – К. : UEPLAC, К.І.С., УАЗТ, 2001. – 80с.
44. Киссинджер Г. Дипломатія. – М.: Научн.-изд. центр «Ладомир», 1997.
45. Ковалев А. А. Привилегии и иммунитеты в современном международном праве. Москва, 1986.
46. Кочергіна Олена Миколаївна. Міжнародно-правове регулювання антидемпінгу на багатосторонній основі в системі ГАТТ/СОТ: Автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.11 / НАН України; Інститут держави і права ім. В.М.Корецького. – К., 2004. – 16с.
47. Кривчикова Э.С. Основы теории международных организаций / Кривчикова Э.С. – М.: МГИМО, 1979.
48. Курс международного права в 7-ми томах. – Т.6. – М.: Наука, 1992.
49. Курс международного права. В 7т.Т.1. Понятие, предмет и система международного права/ Ю.А.Баскин, Б.Левин, Д.Н.Фельдман др.,-М.: Наука, 1989 - 1993.
50. Курс международного права: учебник / В.Л. Толстых. – М., 2009
51. Марченко М.Н.Об основных тенденциях развития права в условияхглобализации . Государство и право № 6, 2009;
52. Маланчук П. Вступ до міжнародного права за Ейкхерстом / Пер. з англ. – Харків: Консум, 2000.
53. Матіас Гердеген. Міжнародне право / Пер. з німецької. – К., 2011.
54. Мацко А. С. Міжнародне право: Навч. посіб. / А. С. Мацко. – К., 2002.
55. Международное право / Вольфганг Граф Витцтум и др.; пер. с нем. – М., 2011.
56. Мережко Олександр Олександрович, Неліп Михайло Іванович. Правове регулювання світової торгівлі в системі ГАТТ/СОТ: Навч. посібник. – К.: Наукова думка, 1999.
57. Міжнародне публічне право. Т. 1 / [В. Ф. Антипенко та ін.]. – К., 2012.
58. Міжнародне публічне право. Т. 2 / [В. Ф. Антипенко та ін.]. – К., 2012.
59. Моравецкий В. Функции международной организации / Моравецкий В. – М.: Прогресс, 1976.
60. Податкові аспекти права СОТ та acquis ЄС. Орієнтири податкової реформи в Україні. – Харків, 2004. – 960 с.

61. Покрещук Олександр Олексійович. Правове регулювання міжнародної торгівлі у контексті норм і правил ГАТТ/ СОТ / Українська академія зовнішньої торгівлі. — К. : Зовнішня торгівля, 2003. — 511с.
62. Присоединение к ВТО и политика в области развития / ЮНКТАД. — НьюЙорк; Женева: ООН, 2001. — 429 с.
63. Репецький В.М. Дипломатичне та консульське право: Підручник. — 2-е вид., переробл. і доп. — К.: Знання, 2006.
64. Сардачук П.Д., Кулик О.П. Дипломатичне представництво: організація і форми роботи: Навч. посібник. —К.: Україна, 2001.
65. Скринька Д. В. Право Світової Організації Торгівлі / КНУ ім. Т. Шевченка, ІМВ — К. Вид. дім “Промені”, 2010 — 338 с. (бібліотека кафедри міжнародного права)
66. Словарь международного права / Под ред. Б.М. Клименко. — М., 1986.
67. Теліпко В.Е., Овчаренко А.С. Міжнародне публічне право. Навч. посіб. — К., 2010.
68. Тимченко Л.Д. Международное право. Вводный курс/Л.Д. Тимченко. — Одесса, 2014.
69. Тункин Г.И. Теория международного права. — М., 1970 (— М., 2000).
70. Тускоз Ж. Міжнародне право. — К., 1998.
71. Мала енциклопедія міжнародного права / За заг. ред. проф. Ю.Л.Бошицького.— К.: Кондор-Видавництво, 2013. — 440 с. Упорядники: к.ю.н., доцент М.О. Дей, доцент І.М. Проценко. ISBN 978-966-2781-54-0;
72. Мартенс, Федор Федорович Современное международное право цивилизованных народов. Т. 1 , 2008.
73. Международное право: учеб. / Под ред. А.А. Ковалева, С.В. Черниченко. — 4изд. — М., 2011.
74. Международное публичное право: учебник / Л.П. Ануфриева, К.А. Бекашев, Е.Г. Моисеев, В.В. Устинов [и др.]; отв. Ред. К.А. Бекашев. — М., 2011.
75. Оппенгейм Л. Международное право. П/т 1-2. — М., 1948-1949.
76. Ушаков Н.А. Проблемы теории международного права. —М., 1988.
77. Фердросс А. Международное право. — М., 1959. ИЛ, С. 372
78. Хайд Ч. Международное право, его понимание и применение Соединенными Штатами Америки. В 6-и томах. — М., 1950-1954.
79. Черкес М. Ю. Міжнародне право : підручник / М. Ю. Черкес. - К., 2011.

80. Черниченко С.В. Теория международного права. В 2-х тт. – М., 1999.
81. Шумилов В.М. Международное право. Учебник. – М., 2013.
82. Словарь международного права / Под ред. Б.М. Клименко. – М., 1986.
83. Хонин В.Н. Теория международных отношений. Общая частью-К.:АкадемПрес,2005-289- 297.
84. Цыганков П.А.Теория международных отношений: учебник /П.А.Цыганков.2-е узд.,испр и доп.-М.:Гардарики,2007.-36с.
85. Динис Георгій. Теоретичні основи взаємозв'язків системи міжнародних відносин і підсистеми міжнародного права. Науковий вісник УжНУ. Серія: Право. – Ужгород, 2011.–Вип.№15.–Част.1.С.23-31. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: zhnu.edu.ua/Додому/infocentre/get/2541.
86. Dynys Heorhiy. Conceptual frameworks of national legislation harmonization with the mechanism of international legislative regulation of transborder relations. Efficiency of Transborder Cooperation via International Monitoring and Coordination of Activities of National Subjects: proceeding of international scientific- practical conference (Uzhgorod, April 8-9,2011). Special issue of Collection of scientific papers. Geopolitics of Ukraine: history and modern times. Issue 5. - Uzhgorod: ZakSU, 2011. – P. 82-104.
[Електронний ресурс]. — Режим доступу:
www.nbuuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Chkup/2010_4/328.pdf
87. Проблематика ефективності міжнародно-правового механізму регулювання міждержавних збройних конфліктів (на прикладі міждержавного збройного конфлікту Росії та Грузії 2008 р.). Науково-практичний журнал «Європейські перспективи». – Харків: Спеціалізоване в-во «Юнеско», 2011. – №3. – С. 172-180.
[Електронний ресурс]. — Режим доступу:kul-lib.narod.ru/bibl.files/chas-20112/279.pdf. Формат файлів: PDF/Adobe Acrobat
88. Динис Георгій. Міжнародно-правові концепції глобального права, права інтернету або кіберправа та трансформації міжнародного права.- Часопис Київського університету права. - 2011. – №2. – С.279-285. [Електронний ресурс].
— Режим доступу: kul-lib.narod.ru/bibl.files/chas-2011-2/279.pdf.Формат файлів:
PDF/Adobe Acrobat
89. Dr. Heorhiy Dynys.The Effectiveness of International .Legal RegulatoryMechanism and Globalization Processes During Economical Crises., pp.43-51;-in:

GLOBALIZATION AND CRISES IN MODERN ECONOMY, Monographi. The 1th Scientific volume. Edited by Vytautas Juščius/ Kaunas. UDK 339.9 Gl-117,2010.

90. Динис Георгій. Концептуальні основи транскордонного співробітництва України з сусідніми європейськими державами: міжнародно-правовий аспект. Наукові записки «Транскордонне співробітництво у контексті перспектив європейської інтеграції України». Серія: Політичні науки. – Острог: В-во Національного університету «Острозька академія». – Вип.4. – 2010. – С.20-40.

91. Heorhiy Dynys. Ukraine and the Visegrad Four: Towards a Mutually Beneficial ...

Can the Visegrad Group: Vision via the International Legal Regulation Mechanism. 152-

156PP. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.sfpa.sk/surec/static/pdf/kniha-ua-shengen-en.pdf>.

92. Динис Георгій. Агресія Російської Федерації проти України та міжнародноправові зобов'язання ERGA OMNES Росії перед іншими державами та міжнародним співтовариством. Український часопис міжнародного права. Науково-практичний журнал. ISSN 1814-3385. Спецвипуск: Міжнародна науковопрактична конференція «Інтереси України: міжнародно-правовий захист». Київ, 28-29 серпня 2014 року

93. Уллах Рахмат Мд. Международно-правовой механизм деятельности ГАТТ/ВТО: Автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.11 / НАН Украины; Институт государства и права им. В.М.Корецкого {Киев}. — К., 1997. — 20 с.

94. Хайд Ч. Международное право, его понимание и применение Соединенными Штатами

95. Черкес М. Ю. Міжнародне право : підручник / М. Ю. Черкес. - К., 2011.

96. Черниченко С.В. Теория международного права. В 2-х тт. – М., 1999.

97. Шуршалов В. М. Международные правоотношения. М.: Междунар. отношения, 1971. С. 164.

98. International Law. Cases and materials. Third edition by Louis Henkin, Columbia

University, School of law, Richard Crawford Pugh, Schachter, Hans Smit, Columbia University, School of law; American Casebook Series; West Publishing Co, St. Paul, Minn., 1993, -1596 с

99. Brownlie I. Principles of Public International Law. 7 edn. – Oxford, 2008.

100. James Crawford. *Brownlie's Principles of Public International Law*. – 8th ed. – Oxford: University Press, 2012.
101. Cassese A. *International Law*. – Oxford, 2005.
102. Malcolm N. Shaw. *International Law*. 7 edn. – Cambridge, 2008. 3 print., 2010.
103. *International Law*. Edited by Malcolm D. Evans. – 3rd ed. – Oxford: University Press, 2010.
104. Jan Klabbers. *International Law*. – New York: Cambridge University Press, 2013.
105. Martin Dixon. *Textbook on International Law*. - Seventh Edition. – Oxford: University Press, 2013.
106. *The Cambridge Companion to International Law / Crawford James and Martti Koskenniemi (eds.)*. – Cambridge University Press, 2012.
107. Pierre-Marie Dupuy, Yann Kerbrat. *Droit international public*. – 11e edition. – Paris: Dalloz., 2012.
108. Andreas von Arnould. *Völkerrecht*. – Heidelberg: C.F. Müller, 2012.
109. Voitovich P. P. *International law [Текст] : methodolog. manual on the course of lectures in English for law students and post-graduates of the Nat. univ. "Odesa acad. of law" / P. P. Voitovich ; Nat. univ. "Odesa acad. of law"*. - Odesa : Feniks, 2011.
110. FRAGMENTATION OF INTERNATIONAL LAW: DIFFICULTIES ARISING FROM THE DIVERSIFICATION AND EXPANSION OF INTERNATIONAL LAW.
Report of the Study Group of the International Law Commission Addendum Appendix 111. Draft conclusions of the work of the Study Group Finalized by Martti Koskenniemi. INTERNATIONAL LAW COMMISSION Fifty-eighth session Geneva, 1 May-9 June and 3 July-11 August 2006.
112. A more secure world: our shared responsibility. Report of the High-level Panel on Threats, Challenges and Changes. United Nations General Assembly Doc.: A/59/565, 2 December 2004, 302 pages; Kissinger H. How to achieve the New World Order. *Time*. Mar. 14. 1994; Young O.R. International Regimes. Problems of Concept Formation // *World Politics*. April 1980. Vol. XXXII. № 3; Young O.R. The Effectiveness of International Institutions: Hard Cases and Critical Variables // *Governance Without Government: Order and Change in World Politics* // Eds. Rosenau J.N. et al. Cambridge. Cambridge Univ. Press, 1992;

113. Jenks C.W. Law in the World Community. London, Longmans, Green and Co. Ltd., 1967.- 60. Friedmann W. The Changing Structure of International Law. London, 1964, P.; International Law. Fifth edition.
114. Malcolm N. Shaw QC, Sir Robert Jennings Professor of International Law, University of Leicester. Cambridge University Press. M.N. Shaw. 2003. -P. 1225 // <http://www.cambridge.org>;
115. Clark G., Sohn B. World Peace Through World Law: Two Alternative Plans. 3 Ed. enlarged. Cambridge, Massachusetts: Harvard Univ. Press, 1966. P. XVII–LII;
116. Kanishka Jayasuriya, The Rule of Law in the Era of Globalization: Globalization, Law and the Transformation of Sovereignty: The Emergence of Global Regulatory Governance, Indiana Journal of Global Legal Studies 6:425-56. Ind. J. Global Leg. Stud. 425 (1999);
117. Paul Schiff Berman. Seeing Beyond the Limits of International Law (reviewing Jack L. Goldsmith & Eric A. Posner, the Limits of International Law), 84 Tex. L. REV. 1265 (2006) ;
118. Andea Slane. “Tales, Techs and Territories: Private International Law, Globalization and the Legal Construction of Borderlessness on the Internet”, 71 Law and Contemporary Problems 3: 129-151 (Summer 2008).
119. Slomanson, William R. Title statement Fundamental perspectives on international law / William R. Slomanson. Edition statement 3rd ed. Publication , distribution etc. Australia; United States: West/Thomson Learning, c2000. United Nations Juridical Yearbook . un.org/law/UNJuridicalYearbook/United Nations Juridical
120. Barston R.P. Modern Diplomacy. U.K., 1988.
121. Bronkers M. “WTO implementation”, Hearing before the US Senate, 104th Congr., Washington.: Government Print. - 1995. - 75 p.
122. Brownlie I. Principles of Public International Law. 7 edn. – Oxford, 2008.
123. Callieres F. The Art of Diplomacy. – New York; London, 1983.
124. Cassese A. International Law. – Oxford, 2005.
125. Feltham R. Q. Diplomatic Handbook. U. K., 1993.
126. First Line of Defense: Ambassadors, Embassies and American Interests Abroad. Washington, 2000.

127. Harr J.E. The Professional Diplomat. – New York; 1969.
128. Igor I. Kavass, Dmitry Skrynka. Ukraine's Accession to WTO: Concise Analysis of Historical Development // Context. Analytical Newsletter of Governmental Commission of Ukraine's Accession to WTO. Special Supplement to the English Edition, December, 1999. – p.1-8
129. Igor Kavass and Dmitry Skrynka. Standardization and Certification in Ukraine // The Journal of East European Law – Columbia University. East European Law Center. 2000. Vol. 2-4, p.507-604
130. International Law. Edited by Malcolm D. Evans. – 3rd ed. – Oxford: University Press, 2010. Jan Klabbers. International Law. – New York: Cambridge University Press, 2013.
131. James Crawford. Brownlie's Principles of Public International Law. – 8th ed. – Oxford: University
132. Malcolm N. Shaw. International Law. 7 edn. – Cambridge, 2008. 3 print., 2010.
133. Martin Dixon. Textbook on International Law. - Seventh Edition. – Oxford: University Press,
134. Melissen Jan. Summit Diplomacy of Coming Age. Netherlands Institute of International Relations, 2003.
135. Moses Jon, Knudsen T. Globalization and Reorganization of Foreign affairs Ministries. Netherlands Institute of International Relations, 2002.
136. Pierre-Marie Dupuy, Yann Kerbrat. Droit international public. – 11e edition. – Paris: Dalloz., 2012.
137. Taulegne B. Le Conseil europeen. – Paris: Presses Universitaires de France, 1993.
138. Tarschys D. Europe as invention and necessity. – Strasbourg, 1999.

Документи

Всі зазначені нижче документи доступні українською або російською мовою на веб-сторінці Верховної Ради України в розділі “Законодавство України” <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>

139. Конституція України від 28 червня 1996 р.
140. Закон України „Про міжнародні договори України” від 17 грудня 1993 р.
141. Закон України Про міжнародні договори України 2004 р. (із змінами, внесеними згідно із Законом 05.06.2014).

142. Статут Організації Об'єднаних Націй від 26 червня 1945 р.
143. Статут Міжнародного Суду ООН від 26 червня 1945 р.
144. Паризька хартія для нової Європи від 21 листопада 1990 р.
145. Віденська конвенція про право міжнародних договорів від 23 травня 1969 р.
146. Постанова Пленуму Верховного Суду України „Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя” від 01 листопада 1996 р., №
147. Висновок Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Президента України про надання висновку щодо відповідності Конституції України Римського Статуту Міжнародного кримінального суду (справа про Римський Статут) від 11 липня 2001 р., № 3-в/2001.
148. Віденська конвенція про право договорів між державами та міжнародними організаціями або між міжнародними організаціями від 21 березня 1986 р.
149. Декларація про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин та співробітництва між державами відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй від 24 жовтня 1970 р.
150. Заключний акт Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 р.
151. Положення про Комісію міжнародного права ООН від 21 листопада 1947 р.
152. Декларація про недопущення інтервенції та втручання у внутрішні справи держав від 9 грудня 1981 р.
153. Декларація про посилення ефективності принципу відмови від погрози силою або її застосування в міжнародних відносинах від 18 листопада 1987 р.
154. Підсумковий документ Віденської зустрічі 1986 року представників державучасниць Наради з питань безпеки і співробітництва в Європі, що відбулася на основі положень Підсумкового акта, які відносяться до подальших кроків після наради від 31 липня 1986 р.
155. Підсумковий документ Віденської зустрічі держав-учасниць Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 15 січня 1989 р.
156. Віденська конвенція про правонаступництво держав щодо договорів від 23 серпня 1978 р.
157. Віденська Конвенція про правонаступництво держав щодо державної власності, державних архівів і державних боргів від 8 квітня 1978 р.
158. Закон України „Про правонаступництво України” від 12 вересня 1991 р., № 1543-ХІІ.

159. Договір про правонаступництво щодо зовнішнього державного боргу та активів Союзу РСР від 4 грудня 1991 р.
160. Угода про доповнення до Договору про правонаступництво щодо зовнішнього державного боргу та активів Союзу РСР від 13 березня 1992 р.
161. Угода про правонаступництво стосовно державних архівів колишнього Союзу РСР від 6 липня 1992 р.
162. Меморандум про взаєморозуміння з питання правонаступництва щодо договорів колишнього Союзу РСР, які представляють взаємний інтерес від 6 липня 1992 р.
163. Угода між Урядом України і Урядом Російської Федерації про реалізацію права на закордонну власність колишнього СРСР для цілей дипломатичних, консульських і торгових представництв від 3 серпня 1992 р.
164. Угода між Україною і Російською Федерацією про врегулювання питань правонаступництва стосовно зовнішнього державного боргу та активів колишнього Союзу РСР від 9 грудня 1994 р. (чинності не набула).
165. Проект статей про відповідальність держав за міжнародно-протиправні акти, прийнятий Комісією міжнародного права ООН в другому читанні 3 серпня 2001 р.
166. Конвенція про міжнародну відповідальність за шкоду, завдану космічними об'єктами від 29 березня 1972 р.
167. Конвенція про запобігання злочину геноциду та покарання за нього від 9 грудня 1948р.
168. Конвенція про припинення злочину апартеїду та покарання за нього від 30 листопада 1973 р.
169. Конвенція про незастосування строку давності до воєнних злочинів і злочинів проти людства від 26 листопада 1968 р.
170. Резолюція 808 (1993) від 22 лютого 1993 р. про створення Міжнародного трибуналу для судового переслідування осіб, відповідальних за серйозні порушення міжнародного гуманітарного права, вчинені на території колишньої Югославії. Резолюція 808 (1993) від 22 лютого 1993 р. про створення Міжнародного трибуналу для судового переслідування осіб, відповідальних за серйозні порушення міжнародного гуманітарного права, вчинені на території Руанди.
171. Резолюція 95 (I) Генеральної Асамблеї ООН “Ствердження принципів міжнародного права, що визнані Статутом Нюрнберзького трибуналу” від 11 грудня 1946р.

172. Статут Міжнародного військового трибуналу для суду та покарання головних військових злочинців європейських країн „осі” від 8 серпня 1945 р.
173. Римський Статут Міжнародного кримінального суду від 17 липня 1998 р.//Український часопис міжнародного права. – 2002. – № 1. – С. 73-121.
174. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами членами, з іншої сторони;

Інформаційні ресурси

Legal publications and related documents

175. Yearbooks of the International Law Commission . United Nations Treaty Collection
176. Ceci est la page d'accueil de la Collection des traités des Nations Unies. ... 2014
- TREATY EVENT: TOWARDS UNIVERSAL PARTICIPATION AND IMPLEMENTATION (23-25 September and 30 September-1 October 2014, United Nations Headquarters in New York). <https://treaties.un.org>
177. Repertory of Practice of United Nations Organs
178. [un.org>law/repertory/Repertory of Practice of United Nations Organs](https://www.un.org/law/repertory/Repertory%20of%20Practice%20of%20United%20Nations%20Organs)
179. REPORTS OF INTERNATIONAL ARBITRAL AWARDS RECUEIL DES SENTENCES ARBITRALES The Chamizal Case (Mexico, United States) 15 June 1911 VOLUME XI pp. 309-347 NATIONS UNIES - UNITED NATIONS Copyright (c) 2006
- THE CHAMIZAL CASE PARTIES: Mexico... [legal.un.org>riaa/cases/vol_XI/309347.pdf](https://www.legal.un.org/riaa/cases/vol_XI/309347.pdf)
180. United Nations Legislative Series. The present website will contain the United Nations Legislative Series, providing electronic versions of each of the twenty-five books within this series in both English and French, prepared by the Codification Division of the Office of Legal Affairs of the Secretariat of the United Nations. [legal.un.org>legislativeseries/index.html](https://www.legal.un.org/legislativeseries/index.html) United Nations Legislative Series
181. Summaries of Judgments, Advisory Opinions and Orders... The present website contains summaries of judgments, advisory opinions and orders of the International Court of Justice in all the official languages of the United Nations. It contains electronic versions of published volumes, covering the period 1948-2012...[legal.un.org>ICJSummaries/index.html](https://www.legal.un.org/ICJSummaries/index.html) .

182. United Nations Diplomatic Conferences .This website provides access to the official records of a series of diplomatic conferences, convoked by the United Nations in order to negotiate and adopt several treaties based on drafts worked out by the International Law Commission and considered by the Sixth (Legal) Committee of the General Assembly. [legal.un.org>diplomaticconferences](http://legal.un.org/diplomaticconferences).

183. Official website of the European Union. EU law. Find EU treaties, legislation, case-law, how EU law is made and applied